

[Alfred Jensen.]

børn —, som ifølge eksemplet i lovforslaget — jeg går ud fra, at eksemplerne er regnet rigtigt ud — får en nedsættelse i skatten på 4 kr., medens den samlede beskatning af denne familie, som har en ansat indkomst på 4 000 kr., er opgjort til 155 kr. (Finansministeren [H. C. Hansen]: Hvad er statsskatten nedsat med?). Fra 12 til 8 kr., det bliver 4 kr., så vidt jeg kan regne ud. Det er det første eksempel i bilaget til forslaget. Jeg undlader ikke her at gøre finansministeren opmærksom på, hvor han kan finde det. Men det drejer sig ikke om en skattelettelse på mere end ca. 3 pct.

Der tales i „Social-Demokraten“ og andre steder om de store skattelettelser for indtægter under 5 000 kr. Hvis man vil tage det eksempel i bilaget på indtægter på 4 000 kr., der får den største lettelse, så viser det sig, at en ikke-forsørger, der har en samlet skat på 579 kr., får en lettelse på 79 kr., det giver kun en lettelse i den samlede beskatning på 13 pct. Det er formodentlig de største lettelser. Jeg må indrømme, ligesom finansministeren, at jeg ikke har regnet forslaget yderligere igennem, så jeg skal ikke kunne sige, om der findes større lettelser, men jeg må gå ud fra, at når ministeren og ministeriet kommer med disse eksempler, så er det i hvert fald ikke de ugunstigste. Men selv efter disse viser det sig, at en indtægt under 5 000 kr. kun får en lettelse i den samlede beskatning på fra 3 til 13 pct., d.v.s. denne lettelse får disse indtægter kun, for så vidt der ikke sker ændringer i deres forhold iøvrigt. Hvis indtægterne stiger, vil de ikke få en sådan lettelse i skattebetalingen. Jeg tror, man må regne med, at indtægterne i kalenderåret 1948 vil være højere end i 1947. Dette ting vil erindre, at vi vedtog et lovforslag om løntillæg til tjenestemænd, ifølge hvilket den lavest lønnede kategori fik et løntillæg på 300 kr.; motiveringen var, at lønningerne i almindelighed var steget tilsvarende. Det vil sige, at man må regne med, at denne lønregulering plus de andre forbedringer, der er kommet til i marts og september 1948, vil have givet en indtægtsstigning for en almindelig arbejder på 200—300 kr. Som man ser, opsluger en sådan stigning virkningen af forhøjelsen af det skattefrie fradrag, og det vil sige, at skattelettelsen ikke vil blive så stor, som de eksempler, der findes i bilaget, angiver.

Man har grund til at tro, at den indtægtsstigning, jeg her har nævnt, vil vise sig at være tilstede. De stikprøver, skattevæsenet har taget og har offentliggjort, viser

en indtægtsstigning på fra 5 til 9 pct., og der tales om, at det specielt er arbejderindtægterne, der har haft en sådan stigning. Det vil altså sige, at den lettelse i skatterne, man taler om, meget let kan udeblive. Jeg tror, man må regne med, i hvert fald for de laveste indtægtsgruppers vedkommende, at det beløb i kroner og øre, der skal betales i det kommende år, ikke vil blive meget anderledes end det, der betaltes i skatteåret 1948—49. Men selv på denne baggrund skal jeg såmænd gerne indrømme, at der også heri ligger en lettelse i skattebyrden; det betyder blot, at man skærer toppen af skattebyrden, det betyder ikke, at den lettelse, den dårligst stillede del af befolkningen har ønsket i selve skattebetalingen, gennemføres.

Det er vel oven i købet et problem, om befolkningen vil blive bedre stillet i det kommende år. Sagen er nemlig den, at de lettelser, der her foreslås, med den form, vi har for udregning af detailpristallet, meget let vil føre til en reduktion af pristalsbudgettets beløb, og hvis der ikke kommer prisstigninger, vil jeg tro, at man kan regne med en nedgang på 2—3 points, som vil koste arbejdere og tjenestemænd en portion reguleringstillæg. Det vil sige, at hvis dette bliver tilfældet, vil det, selvom det skulle ske i forbindelse med en prisstigning, alligevel betyde, at den lettelse, som stilles i ud-sigt, bliver ret problematisk. Vi må huske på, at den skattebyrde, der bliver tilbage, selv efter dette, er for tung, og at der bør gennemføres lettelser af betydeligt større omfang end her foreslået.

Finansministeren gav i sin fremsættelses-tale udtryk for, at selvom denne lempelse gennemførtes, ville der alligevel kunne blive en forsvarlig opsparing. Jeg tror, at man med de forhold, det store flertal af dette lands arbejdende befolkning lever under, skal lade være med at lave opsparing på det offentlige regnskaber på de mindrebe-midledes bekostning. Skal en sådan opsparing laves, må det ske enten ved at lægge større skat på dem, der har de store indtægter, og som har dem i kraft af udnyttelse af andres arbejdskraft, eller ved besparelser på budgettet. Jeg har, da forslaget om anvendelsen af efterbetalings- og skattebødeløb var til behandling, motiveret, hvorfor vi mente, at disse beløb skulle bruges til skattelettelse, og nævnt, at det ikke alene var arbejdernes købekraft, der var indskrænket, men at faktisk også andre var dårligt stillede, at omsætningen svigtede, og at forholdene for handel og omsætning faktisk har en krisagtig karakter. Under sådanne omstændigheder må det være nød-